

gjøre uden Skade, og derfor troer jeg, at Staten i den Henseende endnu en Tid bør yde noget Bidrag og nogen Veiledning i disse Retninger.

Fjerd: Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 15, som angaaer Landbohøiskolens Forsøgsmark, da skal jeg tillade mig at udtale, at, naar den enkelte Mand skal gjøre Forsøg i flere forskellige Retninger med Hensyn til Algerbruget, saa blive disse Forsøg som oftest meget dyre — jeg taler her af egen Erfaring — og taber man ikke Andet, saa taber man i ethvert Fald Tid, inden man er fikker i sin Sag, og denne Tid er ofte meget lang, undertiden endog saa en heel lang Varrække. Naar man nu lægger alle disse Emaasummer sammen, som det Tab vil udgjøre, der forvoldes hver enkelt Mand, som vil anstille Forsøg, saa troer jeg, at det er for meget godt Kjøb vi faae vore Forsøg paa Landbohøiskolen anstillede, og jeg troer, at Forsøgene derude allerede have lært os Meget. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) mente, at han slet ikke havde lært Noget af disse Forsøg, idetmindste fik jeg ud af hans Udtalelser, at det var hans Mening; men jeg fik ogsaa noget Andet ud af hans Udtalelser, og det var, at han har lært grumme Meget af Landbohøiskolens Forsøg. Jeg kan ikke faae andet Resultat ud af hans Udtalelser, end at han har lært, hvorledes man ikke skal bære sig ad; men har man lært dette, da har man virkelig lært Meget; thi man har da lært hverledes man kan undgaae at gjøre Forsøg, der medføre Tab, og det er virkelig en meget stor Vinding. Er man nu allerede paa Landbohøiskolen kommen saa vidt, at man der kan lære Befolkningen, hvorledes den ikke skal bære sig ad, saa troer jeg, at man, naar man vil vedblive at lade Forsøgsmarken virke endeel Aar endnu, vil komme dertil, ogsaa at kunne lære Folk, hvorledes de skulle bære sig ad, og saa have vi altsaa naaet Fuldkommenheden. Dette med Hensyn til Forsøgsmarken. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 17, der omhandler Stamstutteriet, skal jeg fatte mig ganske kort, thi min Stilling er klar der

og vil ogsaa være det for det høie Thing. I 1865 var jeg nemlig Medlem af det Udvalg, der behandlede Lovforslaget om Stamstutteriets Nedlæggelse, og det vil idetmindste være i en stor Mængde Medlemmers Erindring, at dette Udvalgs Indstilling var eenstemmig. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 18, om Klitbeplantningen, da skal jeg tilstaae, at jeg ikke har nogen Erfaring i saa Henseende; jeg kan ikke støtte mine Udtalelser med egen Erfaring om, hvorvidt Klitbeplantning kan lykkes eller ikke. Den nærmeste Klitbeplantning i Nærheden af mit Hjem er Husby-Klit. Jeg har talt med flere Mænd fra Husby Sogn, som ere meget godt kjendte med denne Beplantning, og disse have allesammen, en og hver, ytret det Haab og den Tro, at Klitbeplantning der kunde lykkes; de sige: om det end gaaer smaat fremad, saa gaaer det dog fremad. Nu viser det sig rigtignok af Klitinspektorens Indberetning, at Beplantningen paa Husby-Klit ogsaa er den, der staaer sig bedst, og altsaa er der Tegn til, at Klitbeplantning kan lykkes paa enkelte Steder. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) vilde hente sine Indvendinger imod Beplantning af Klitterne fra beplantningerne i Semhøisande, da er det mig en Glæde at kunne bekræfte, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgfreds (S. S. Christensen) krævede mig til Vidne paa. Jeg har kjendt den Plantage, som findes i Semhøisande, lige fra den blev anlagt, og det første Træ blev plantet, indtil denne Dag, og jeg skal indrømme, at der var en Tid, og det i en lang Varrække, da det Hele synes at gaae istaae og vel snarere at gaae tilbage. Dette kan nu maaffee have ligget i de forskellige Træsarters Natur, thi det er jo bekiendt for Alle, at navnlig Naaletræer ville en Tid staae i Stampen; men det kan ogsaa have ligget i, at Plantagen i Semhøisande i en lang Varrække saa godt som ganske var overskudt til sig selv, den blev hverken begnet eller fredet, Enhver kunde gaae derind og jage, Naar og Kreaturer kunde man see græsse der, og man vil altsaa alene heraf kunne vide, at de unge Planter under saadanne Forhold ikke kunde lykkes; men for nogle Aar tilbage er